

ת"פ 60810/05/17 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד פלוני-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 60810-05-17 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא המאשימה	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד לי מגן
נגד הנאשם	פלוני-בעצמו	ע"י ב"כ עו"ד יוסי הכהן

גזר דין

רקע:

1. הנאשם הורשע בהתאם להכרעת הדין אשר ניתנה ביום 08.12.21, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג**, לפי סעיף 382(ג), לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") (המיוחסת לו בכתב האישום. הנאשם זוכה מעבירה של **שיבוש מהלכי משפט** לפי ס' 244 לחוק העונשין).

הנאשם הורשע בכך, שבתאריך 5.3.17, בעת שהמתלוננת, אשתו, היתה בחודש השביעי להריונה, התפתח ויכוח בין הנאשם למתלוננת. במהלך הוויכוח הנאשם הרים את ביתם הפעוטה וכשהמתלוננת העירה לו על כך, היכה אותה. המתלוננת בתגובה דחפה אותו ואמרה לו: "**למה אתה מרביץ לי**", ואז הנאשם תקף אותה שוב בכך שהכה אותה במכת אגרוף לעין שמאל. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלוננת נפיחות בעין שמאל.

השתלשלות הדיונים:

2. בתאריך 22.3.2021 במסגרת הליך גישור, הוצג הסדר טיעון ולפיו הוגש כתב אישום מתוקן, הנאשם הורשע בו ונשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן. לתיק הוגשו שני תסקירים.

3. בתאריך 6.10.21, מועד שנקבע לטיעון לעונש לאחר קבלת התסקיר בפני מותב זה, ביקשה ב"כ הנאשם דאז לדחות את הדיון על מנת לאפשר לנאשם השתתפות בטיפול. מאחר שבמעמד הדיון עצמו חזר הנאשם גם בפני בית המשפט על הדברים שנרשמו מפיו בתסקיר, כי אינו סבור שהוא זקוק לטיפול, הבקשה נדחתה.

במעמד זה, לאחר שיחה עם הנאשם, הודיעה ב"כ הנאשם דאז, כי הנאשם מבקש לחזור בו מהודאתו. נטען, כי הנאשם מסר שהודה בכתב האישום המתוקן במהלך דיון הגישור בשל לחץ שהופעל עליו על ידי בית המשפט. גם הנאשם בעצמו מסר לבית המשפט, כי הודה בכתב האישום המתוקן בלחץ עורכת דינו ובלחץ השופט.

הנאשם ביקש לחזור בו מהודאתו ולקיים משפט הוכחות מאחר שלא תקף את המתלוננת וכי הוא חף מפשע. הנאשם מסר את גרסתו לאירוע וטען, כי המתלוננת היא זו שתקפה אותו באותו מעמד.

המאשימה התנגדה לבקשת הנאשם לחזור בו מהודאתו והסתייגה מטענות הנאשם לגבי מהלך הדיון בעת הצגת ההסדר.

4. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, התיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודאתו, מנימוקים שנרשמו שם. זאת, מבלי לקבל איזה מבין הטענות לגבי פגם בהתנהלות עורכת הדין או המותב בדיון בו הוצג הסדר הטיעון אלא מטעמים של בירור האמת נוכח גרסת הנאשם. בית המשפט קבע, כי יש להבחין בין שאלת ההתנהלות הדיונית ובין שאלת בירור האמת.

לאחר שב"כ הנאשם דאז הבהירה, כי ככל הנראה יוחלף הייצוג בשל טענות הנאשם כלפיה הובהר עוד, כי שמיעת הראיות בתיק תעשה בתוך פרק זמן קצר וניתנו הוראות לגבי זימון עדים בשים לב למענה שנמסר.

5. בתאריך 11.10.21 נשמעו הראיות. בתאריך 31.10.21 נשמעו סיכומים.

תמצית ממצאי הכרעת הדין:

6. לאחר שמיעת הראיות ניתנה הכרעת דין במסגרתה הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה חבלנית של המתלוננת וזוכה מהעבירה של שיבוש מהלכי משפט.

בהכרעת הדין נקבע, כי עדות המתלוננת אמינה וכנה, הן לגבי ההתרחשויות באירוע והן בנוגע לרקע במהלך תקופת נישואיה לנאשם, לרבות לחצים שהופעלו עליה הן מצד משפחתה והן מצד הנאשם שלא להתלונן. נקבע, כי עדות המתלוננת נתמכה בתיעוד החבלה וכי גרסת הנאשם בנוגע לאותה חבלה אינה מתקבלת על הדעת. כן נקבע, ביחס לעדות הנאשם בכללותה, הן בנוגע לאירוע שבכתב האישום והן בנוגע לרקע, כי היא אינה אמינה.

הנאשם זוכה מהעבירה של שיבוש מהלכי משפט אף שנקבע, כי מהבחינה העובדתית הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום וכי הוכחו יסודות העבירה. נקבע, כי יש לזכות את הנאשם מעבירה זו בשל התנהלות החקירה ומשיקולי צדק. זאת, לאחר שהמאשימה לא חלקה על עדות המתלוננת ולפיה חוקרת המשטרה נחשפה ללחצים שהופעלו עליה מצד בני משפחה נוספים להימנע מהגשת התלונה ולעזוב את התחנה. כאמור, דברים אלה, שהמאשימה לא חלקה עליהם לא קיבלו כל ביטוי או תיעוד בתיק החקירה ואף לא ניתן להם מענה חקירתי הולם. כתוצאה מכך, לא נפרסה היריעה המלאה בפני בית המשפט אודות מכבש הלחצים שהופעל על המתלוננת, ולא רק על ידי הנאשם ונמצא, כי אין מקום לפקוד עליו בלבד את הדברים.

7. במעמד מסירת הערכת הדין ביקשה ההגנה דחייה לצורך היערכות לפרשת העונש וכן נמסר, כי הנאשם חוכך בדעתו האם לבקש להפנותו שוב לשרות המבחן. בית המשפט הביע את דעתו, כי במכלול הנסיבות וכן התנהלותו הדיונית הכוללת של הנאשם נראה כי אין מקום להפנותו שוב לשרות המבחן. כן נקבע, כי מאחר שהנאשם אף לא עתר לכך באופן ברור, ככל שיבקש לעשות כן יישמעו טענותיו בפירוט והחלטה מנומקת תימסר בגזר הדין. טיעון לעונש נקבע לתאריך 19.12.21.

8. עד למועד הדיון שנקבע לא הוגשה כל בקשה מטעם הנאשם. בתאריך 19.12.21 נשמע טיעון לעונש.

עדויות לעונש:

9. המתלוננת העידה במסגרת פרשת העונש וביקשה למסור אודות תחושותיה מאז האירוע, תחושת אי המוגנות שלה מפני הנאשם, נזקקותו הטיפולית של הנאשם וכן הבעיה את ציפייתה לקבל פיצוי בגין התנהגותו.

טענות הצדדים לעונש:

10. **ב"כ המאשימה**, הגישה טיעוניה בכתב. בטיעוניה עמדה המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה אותה ביצע הנאשם בהם תחושת הביטחון של הציבור והפרט וזכות המתלוננת לכבוד, לשלמות גופה ורכושה. נטען כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים משמעותית, שכן האלימות גרמה לחבלות וזאת כאשר המתלוננת הרה בחודש מתקדם. עוד נטען בהקשר זה, כי במעשיו של הנאשם יש פגיעה בשלמות התא המשפחתי, וזאת כי ביצע את המעשים כנגד המתלוננת בתוך ביתם ולעיני ביתם הקטנה.

הודגש כי הפגיעה אינה רק פיזית, וכי ישנה פגיעה מובנית בכבודה של המתלוננת והשפלתה, אשר נובעות מאופי התקיפה. עוד צוינה על-ידי המאשימה עדותה של המתלוננת, אשר תיארה אירועים קשים, ביניהם נקיטת אלימות נפשית ומילולית כלפיה על-ידי הנאשם במהלך נישואיהם ויצירת תלות כלכלית של המתלוננת בו. הנאשם לא אפשר לה לעבוד ולא לקח חלק באחריות ההורית כראוי.

נטען, כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 - 24 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה הפנתה לפסיקה ממנה ניתן ללמוד על הענישה הנוהגת: **רע"פ 5434/17; רע"פ 977/16; רע"פ 1805/11; עפ"ג 40581-08-20; עפ"ג 27433-06-19; ת"פ 60091-05-17.**

בטיעונה בעל פה בדיון, ביקשה המאשימה להפנות לע"פ 52057-10-21 (מחוזי ב"ש) מיום 8.12.21, שם בוטלה אי הרשעתו של נאשם אשר הורשע בתקיפת בת זוגו באלימות קשה אשר גרמה לה לנזקים משמעותיים. נקבע כי יש להחמיר במתחם העונש הנקבע בעניינו של הנאשם, וכי מתחם המתחיל ב-12 חודשי מאסר לו טענה המאשימה שם אף הוא נמוך.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען, כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

כן נטען כי קיימים במקרה זה שיקולים של הרתעת היחיד. המאשימה הפנתה במקרה זה לתסקירי שירות המבחן שהוגשו לתיק שם הוערכה מסוכנות הנאשם כגבוהה, כאשר הנאשם סבר שאינו זקוק לטיפול.

המאשימה טענה, בעניין חלופי הזמן, כי לנאשם חלק לא מובטל בהימשכות הדיון.

לסיכום, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש בשליש התחתון של המתחם, אבל לא בתחתיתו, מאסר

מותנה ארוך ומרתיע, קנס, פיצוי למתלוננת והתחייבות.

11. **ב"כ הנאשם** טען כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי זהו המקרה הראשון בו נותן את הדין.

נטען, כי מלאכת הפרנסה בבית הוטלה על כתפיו של הנאשם, וכי כיום מוטלת על הנאשם חובת תשלום המזונות לבנותיו מהמתלוננת, המתווספת לפרנסת הבית הנוסף שבחר להקים.

נטען כי התמונה אשר המתעדת את חבלת המתלוננת [ת/2] ממחישה כי מדובר בחבלה אשר אינה משתייכת לחבלות של ממש אשר מסווגות במדרג בינוני-גבוה. כן נטען בהקשר זה כי המתלוננת לא נדרשה ולא יזמה לקבל טיפול רפואי כתוצאה מהחבלה.

נטען, כי פסיקת בית המשפט המחוזי שהוגשה על ידי המאשימה חמורה יותר מעניין הנאשם ואינה יכולה להוות סמן למתחם העונש ההולם בעניינו, שכן מדובר באופי תקיפה דרקוני ואלים בהרבה מהמקרה דנן. עוד נטען כי חומרת וסוג החבלות אינן ברורות השוואה כלל.

נטען, כי אין בידי המתלוננת או המאשימה חוות-דעת מומחים בכל הנוגע למצבה הפיזי או הנפשי מאז המאורע, וכי דברי המתלוננת לא יכולים לבסס הוכחה מספקת לנזקים ישירים או עקיפים מעבר לחבלה נושא האישום.

באשר לתסקיר שירות המבחן, נטען כי הנאשם הביע נכונות לשתף פעולה בתסקיר המחודש שניתן בעניינו ביוני 2021, וכי רק במסגרת הדחייה הייתה נסיגת הנאשם מנכונותו להמשיך בהליך טיפולי. כמו כן ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם מוסר לו היום שהוא מעוניין בקבלת תסקיר נוסף.

באשר למתחם העונש ההולם, ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה מטעמו:

א. ע"פ 183-09-19 **אדמסו נ' מדינת ישראל** - המערער שם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת בת זוג. העובדות הן שהנאשם חנק את המתלוננת בשתי ידיו באמצעות שרשרת מבד שהייתה על צווארה, וזאת בנוכחות ילדם המשותף שאותה העת היה על ידה. למתלוננת נגרמה שריטה על הצוואר. המתחם שנקבע הוא מספר חודשי עבודות שירות עד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

בערעור על חומרת העונש, הוחלט להקל בעניינו של הנאשם והוטלו עליו 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, חלף 6 חודשי מאסר בפועל שהוטלו בבית משפט השלום.

ב. ת"פ 14933-07-11 **מדינת ישראל נ' ריבנזון** - מדובר בנאשם, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בתקיפת בת זוג שכללה מעשי אלימות חמורים ביותר בנוסף לתיקים שעניינם תקיפת שוטר והיזק בזדון לרכוש. הנאשם הודה וניתנו שלושה תסקירים בעניינו, בעקבות הליך שיקומי מוצלח הושת צו של"צ.

נטען, כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין מאסר מותנה ועד מספרי חודשי מאסר בודדים שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. בנטען, כי יש להטיל על הנאשם עונש בשליש התחתון של מתחם העונש, וכי אם בית המשפט יחליט להכביד את ידו בהשתת העונש יש להטיל עליו לכל היותר 3-4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

12. **הנאשם** עצמו מסר, כי לא ביצע עבירות בעבר, וכי חשוב לו לדבוק בדרכו הישרה. ציין את חשיבות משפחתו עבורו, וסיפר כי עובד קשה בכדי למלא את כל צורכיהן של בנותיו.

ציין כי, לדעתו, אין להשית עליו מאסר בפועל בעקבות טענת המתלוננת.

ציין כי הוא אינו אדם אלים.

הוסיף, כי מעוניין לגשת לתסקיר נוסף מטעם שירות המבחן במידה והדבר יתאפשר, כן מסר כי סירב לעשות כן בעבר, מכיוון שלא חש צורך בכך ומשום שסבר שעליו להודות במעשה.

מוסר כי הוא חושב שטיפול יכול לעזור לו, וכי במידה ויקבע כי ישנו צורך בהליך טיפולי, הוא ישתף פעולה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

13. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. נגע האלימות במשפחה פוגע, מלבד בנפגעי העבירה הישירים והעקיפים, גם בשלום הציבור בכללותו ובערכי יסוד של החברה בישראל. על בית-המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשים אלו בדרך של ענישה משמעותית, שתעביר מסר שיפוטי חד וברור לעברייני האלימות במשפחה. בתי המשפט חוזרים וכותבים בדבר הערכים המוגנים שנפגעים כתוצאה מאלימות במשפחה ובדבר תפקידו של בית המשפט בהתמודדות עם התופעה, ובתמיכה בקורבנות החוששות לפרוץ את מעגל האלימות, לבקש סיוע ואכיפה ולשתף פעולה בהליך.

ראו להלן דברי בית המשפט העליון בע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם במאגרים] (14.2.2011):

"עבירות אלה, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסותרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שרוי התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית"

כן ראו רע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (20.08.2009):

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברייני

עמוד 5

עצמו והן של עבריינים בכוח".

מידת הפגיעה

15.

בערכים המוגנים במקרה זה משמעותית.

הנאשם הורשע בתקיפת אשתו ההרה בחודש שביעי ובעת שבתם הפעוטה נמצאת בחדר. זאת, על רקע ויכוח שבין הצדדים.

כפי שנקבע בהכרעת הדין, האירוע בו הורשע הנאשם אינו זר למערכת היחסים שבין השניים ואינו חד פעמי. עדות המתלוננת לגבי הרקע למערכת היחסים שבינה ובין הנאשם התקבלה כאמינה, לרבות עדותה בנוגע ללחצים שהופעלו עליה שלא להתלונן ולא לפרוץ את מעגל התוקפנות בו היתה נתונה.

כפי שנפסק לא אחת, הרקע וההקשר של מעשה התקיפה הוא נסיבה רלוונטית המשפיעה על מתחם העונש ההולם. לא הרי מעשה תקיפה חד-פעמי בודד ובהקשר נקודתי, כמעשה אלימות בתוך הקשר של מערכת יחסים המאופיינת בתוקפנות.

תקיפת המתלוננת במהלך האירוע הותירה חבלה משמעותית בפניה.

16. בחנתי את הפניות הצדדים לפסיקה באשר למדיניות הענישה הנוהגת. אכן עולה, כי האסמכתאות אליהן הפנתה המאשימה מתארות מקרים חמורים יותר מענייננו. ראו להלן גם מספר דוגמאות נוספות מהפסיקה:

ע"פ (מחוזי מרכז) 25020-02-13 לוי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים) - נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את בת זוגו באמצעות אגרופו בידה וגרם לה סימן כחול בידה. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 6 חדשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ו-6 חדשי מאסר על תנאי.

ת"פ (שלום י-ם) 17170-06-18 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 06.02.2020) - נאשם ללא עבר פלילי, אשר הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בכך שסטר לאשתו בנוכחות בתם בת השלוש, כמו כן הודה כי סטר לה במועד נוסף קודם לכן. מתחם הענישה שנקבע הוא בין 4 חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום ב"ש) 51519-05-17 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 08.03.2022) - הנאשם הורשע בכך, שדחף את המתלוננת על רקע ויכוח בין השניים. באירוע נוסף הורשע בכך, שהתנגד לכך שהמתלוננת תצא את הבית לבדיקה רפואית כאשר היא מצויה בשבוע ה-32 להריונה, והכה בה במכת אגרופ וסטר לה בפניה. בהמשך חבט בה שוב במכת אגרופ. מתחם הענישה שנקבע 6-18 חודשי מאסר, בצד עונשים נלווים.

רע"פ 1805/11 שמחייב נ' מדינת ישראל (07.03.2011) - הנאשם הורשע בתקיפה חבלנית של בת זוג בכך,

שהכה בה מכת אגרוף בעינה הימנית וזאת לאחר שאביה סירב לתת לו כסף עבור הימורים. על הנאשם הוטלו 7 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את הבקשה, קבע כי העונש ראוי וכן אישר את החלטת בית המשפט שלא מצא לנכון להפנות את הנאשם לתסקיר נוסף.

ת"פ (שלום חד') 33475-09-21 מדינת ישראל נ' פלוני (30.01.2022) - הנאשם תקף את אשתו במכת אגרוף לפניה ונגרם לה דימום מהחניכיים, זאת לעיני ילדיה, הנאשם בעל עבר פלילי בתחום האלימות במשפחה. נקבע מתחם ענישה של עונש מאסר לתקופה של 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד למאסר בפועל של 15 חודשים, זאת לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד.

במכלול נסיבות המקרה לא ניתן לקבל את מתחמי הענישה להם טענו שני הצדדים. עמדת ההגנה במקרה זה אינה הולמת את מכלול נסיבות האירוע ומידת הפגיעה בערכים המוגנים. המעשה בו הורשע הנאשם מחייב קביעת מתחם שתחילתו בעונש מאסר. עם זאת, עמדת המאשימה כי תחתית המתחם היא 10 חודשי מאסר אינה נתמכת בפסיקה הנוהגת, גם לא זו אליה הפנתה.

מתחם העונש ההולם במקרה זה בין 6 חודשי מאסר, שאפשר שירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר, בצד עונשים נלווים.

סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום

17. במקרה זה לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם.

הנאשם הופנה לשירות המבחן, בהתאם להסדר הטיעון שהוצג בשעתו בבית המשפט. שירות המבחן זיהה נזקקות טיפולית וקבע קיומה של מסוכנות גבוהה, אך הנאשם טען כי אינו זקוק לטיפול. הנאשם עמד בעמדתו זו גם בבית המשפט, ובהמשך ביקש לחזור בו מהודאתו, טען כי הוא חף מפשע ואף טען כי הוא הקורבן לאלימות באירוע. עדות הנאשם ביחס לאירוע וביחס למערכת היחסים עם המתלוננת נדחתה כבלתי אמינה במסגרת הכרעת הדין. בתום השמעת הכרעת הדין היה זה ב"כ הנאשם שביקש לשוב ולהפנותו לשירות המבחן אך הנאשם עצמו לא עתר לכך, ואף לא עתר לכך בימים שבין מתן הכרעת הדין לשיבת הטיעון לעונש. הנאשם עתר לקבלת תסקיר נוסף במעמד הדיון. התרשמות בית המשפט מהנאשם היא, כי עתירתו להגשת תסקיר נוסף בעניינו ולהשתלב בטיפול אינה כנה ולא נובעת מהכרה בנזקקות הטיפולית ומרצון להיטיב את דרכיו אלא כאמצעי לדחיית הקץ ומתוך ניסיון לדחות את מתן גזר הדין בעניינו ולהימנע מענישה כגמולו. גם בדבריו האחרונים בבית המשפט הנאשם התקשה להביע נזקקות טיפולית, טען שאינו אדם אלים וזאת גם במענה לשאלות ישירות ונוקבות של בית המשפט.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם בן 33, ללא עבר פלילי, בעל תעסוקה יציבה.

חלף זמן רב מאז ביצוע העבירה ועד היום. אמנם, חלק נכבד מחלוף הזמן נטוע בהתנהלותו הדיונית של הנאשם בהליך. עם זאת, בחלוף הזמן גם לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים והנאשם בנה משפחה חדשה.

הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו ולא הביע צער על פגיעתו במתלוננת ועל הנזק שנגרם לה. כך, גם בדבריו האחרונים בבית המשפט.

במכלול הנסיבות, יש להטיל על הנאשם עונש בשליש התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו.

סוף דבר:

19. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות. מאחר שהמועד להתייצבות בחוות דעת הממונה חלף, הממונה יגיש לבית המשפט מועד עדכני להתייצבות בתוך 10 ימים.

המזכירות תודיע ותעקוב.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירת אלימות כלפי בת זוג מסוג עוון, לרבות איומים.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירת אלימות כלפי בת זוג מסוג פשע.

ד. פיצוי בסך ₪ 4,000 למתלוננת, ע"ת 1 בכתב האישום. הפיצוי ישולם עד ליום 1.9.22 לקופת בית המשפט. המאשימה תמסור פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט עד יום 1.6.22.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

תיק מוצגים מוחזר למאשימה למשמורת.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"א אייר תשפ"ב, 22 מאי 2022, במעמד הצדדים.

